

Personal Preparation to Meet the Savior

By Elder Dale G. Renlund
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Je voorbereiden om de Heiland te ontmoeten

Ouderling Dale G. Renlund
van het Quorum der Twaalf Apostelen

April 2025 general conference

Follow the Savior's teachings. His instructions are neither mysterious nor complex. When we follow them, we do not need to fear or be anxious.

My dear brothers and sisters, last October, President Russell M. Nelson taught, “Now is the time for you and for me to prepare for the Second Coming of our Lord and Savior, Jesus the Christ.” When President Nelson speaks about the Second Coming, it is always with joyful optimism. However, a girl in Primary recently told me that she becomes anxious whenever the Second Coming is mentioned. She said, “I’m scared because bad things are going to happen before Jesus comes again.”

It is not just children who may feel this way. The best advice for her, for you, and for me is to follow the Savior’s teachings. His instructions are neither mysterious nor complex. When we follow them, we do not need to fear or be anxious.

Toward the end of His mortal ministry, Jesus Christ was asked when He would come again. In answering, He taught three parables, recorded in Matthew 25, about how to prepare to meet Him—whether at His Second Coming or whenever we leave this world. These teachings are crucial because personal preparation to meet Him is central to life’s purpose.

The Savior first told the parable of the ten virgins. In this parable, ten virgins went to a wedding feast. Five wisely brought oil to fill their lamps, and five foolishly did not. When the bridegroom’s imminent arrival was announced, the foolish virgins left to buy oil. When they returned, it was too late; the door to the feast was

Volg de leringen van de Heiland. Zijn instructies zijn niet mysterieus of ingewikkeld. Als we ze volgen, hoeven we niet angstig of verontrust te zijn.

Mijn geliefde broeders en zusters, afgelopen oktober heeft president Russell M. Nelson gezegd: ‘Dit is het moment voor u en voor mij om ons op de wederkomst van onze Heer en Heiland, Jezus de Christus, voor te bereiden.’ Als president Nelson spreekt over de wederkomst, doet hij dit altijd met een vrolijk optimisme. Maar een jeugdwerkmeisje vertelde me laatst dat ze bang wordt als er over de wederkomst wordt gesproken. Ze zei: ‘Ik ben bang, omdat er nare dingen gaan gebeuren voordat Jezus terugkomt.’

En kinderen zijn niet de enigen die zich zo voelen. Het beste advies voor haar, voor jou en voor mij is om de leringen van de Heiland te volgen. Zijn instructies zijn niet mysterieus of ingewikkeld. Als we ze volgen, hoeven we niet angstig of verontrust te zijn.

Aan het eind van zijn aardse bediening werd Jezus Christus gevraagd wanneer Hij zou terugkeren. Als antwoord vertelde Hij drie gelijkenissen die in Mattheüs 25 staan, waaruit we leren hoe we ons kunnen voorbereiden om Hem te ontmoeten, hetzij bij de wederkomst, hetzij als we van deze aarde heengaan. Deze leringen zijn essentieel omdat voorbereiding om Hem te ontmoeten een hoofddoel van dit leven is.

De Heiland begon met de gelijkenis van de tien meisjes. In deze gelijkenis gaan tien meisjes naar een bruiloftsfeest. Vijf van hen waren wijs en hadden olie voor hun lampen meegenomen; de vijf andere niet. Toen de spoedige aankomst van de bruidegom werd aangekondigd, gingen de dwaze meisjes weg om olie te kopen. Toen zij

shut.

Jesus identified three aspects of the parable to help us. He explained:

“And at that day, when I shall come in my glory, shall the parable be fulfilled which I spake concerning the ten virgins.

“For they that are wise and have received the truth, and have taken the Holy Spirit for their guide, and have not been deceived—verily I say unto you, they shall ... abide the day.”

In other words, they did not need to fear or be anxious, because they would survive and prosper. They would prevail.

If we are wise, we receive the truth by accepting the gospel of Jesus Christ through priesthood ordinances and covenants. Next, we strive to remain worthy of having the Holy Ghost always with us. This capability must be acquired individually and personally, drop by drop. Consistent, personal, private acts of devotion invite the Holy Ghost to guide us.

The third element that Jesus highlighted is avoiding deception. The Savior warned:

“Take heed that no man deceive you.

“For many shall come in my name, saying, I am Christ; and shall deceive many.”

The Savior knew pretenders would try to deceive the very elect and that many disciples would be duped. We should neither believe those who falsely claim divine sanction nor venture into metaphorical deserts or secret chambers to be taught by counterfeits.

The Book of Mormon teaches us how we can differentiate deceivers from disciples. Disciples always promote believing in God, serving Him, and doing good. We will not be deceived when we seek and take counsel from trusted individuals who are themselves faithful disciples of the Savior.

We can also avoid deception by worshipping regularly in the temple. This helps us maintain an eternal perspective and protects us from influences that might distract or divert us from the covenant path.

The essential lesson of this parable of the ten virgins is that we are wise when we accept

terugkwamen, was het te laat; de deur naar het feest was gesloten.

Jezus wijst in de gelijkenis op drie voor ons nuttige aspecten. Hij legt uit:

‘En te dien dage, wanneer Ik in mijn heerlijkheid kom, zal de gelijkenis van de tien maagden die Ik verteld heb, vervuld worden.

‘Want zij die wijs zijn en de waarheid hebben ontvangen en de Heilige Geest tot hun gids hebben genomen en niet zijn misleid – voorwaar, Ik zeg u: Zij zullen [...] de dag verdragen.’

Met andere woorden, zij hoeven niet angstig of verontrust te zijn, omdat zij zullen overleven en voorspoedig zullen zijn. Zij zullen zegevieren.

Als wij wijs zijn, ontvangen we de waarheid door het evangelie van Jezus Christus door priesterschapsverordeningen en -verbonden te accepteren. Vervolgens streven we ernaar waardig te zijn om de Heilige Geest altijd bij ons te hebben. Dit vermogen moeten we individueel en persoonlijk verkrijgen, druppel voor druppel. Regelmatige persoonlijke, stille daden van toewijding nodigen de Heilige Geest uit om ons te leiden.

Het derde aspect dat Jezus benadrukte, is misleiding vermijden. De Heiland waarschuwde:

‘Pas op dat niemand u misleidt.

‘Want velen zullen komen onder Mijn Naam en zeggen: Ik ben de Christus; en zij zullen velen misleiden.’

De Heiland wist dat huichelaars zouden proberen zelfs de uitverkorenen te misleiden en dat veel discipelen bedrogen zouden worden. We moeten niemand geloven die onterecht claimt goddelijke goedkeuring te hebben, of ons begeven in figuurlijke woestijnen of geheime kamers om door bedriegers onderwezen te worden.

Het Boek van Mormon vertelt ons hoe we bedriegers van discipelen kunnen onderscheiden. Discipelen verkondigen altijd dat we in God moeten geloven, Hem moeten dienen en het goede moeten doen. We zullen niet misleid worden als we raad vragen en aannemen van vertrouwenspersonen die zelf getrouwe discipelen van de Heiland zijn.

We kunnen ook misleiding uit de weg gaan door regelmatig naar de tempel te gaan. Hierdoor kunnen we een eeuwig perspectief houden en beschermd worden tegen invloeden die ons kunnen afleiden of wegleiden van het verbondspad.

De belangrijkste les uit deze gelijkenis van de tien meisjes is dat we wijs zijn als we het evan-

the gospel, seek to have the Holy Ghost with us, and avoid deception. The five wise virgins could not help those without oil; no one can accept the gospel, take the Holy Ghost as a guide, and avoid deception on our behalf. We have to do this for ourselves.

The Savior then told the parable of the talents. In this parable, a man gave differing amounts of money, referred to as talents, to three servants. To one servant he gave five talents, to another he gave two, and to a third he gave one. Over time, the first two servants doubled what they had received. But the third servant simply buried his single talent. To both servants who had doubled their talents, the man said, "Well done, ... good and faithful servant: thou hast been faithful over a few things, I will make thee ruler over many things: enter thou into the joy of thy lord."

The man then chided the servant who had buried his talent for being "wicked and slothful." This servant's talent was taken away, and he was banished. Yet, had this servant doubled his talent, he would have received the same commendation and reward as the other servants.

One message of this parable is that God expects us to magnify the abilities we have been given, but He does not want us to compare our abilities to those of others. Consider this insight provided by the 18th-century Hasidic scholar Zusya of Anipol. Zusya was a renowned teacher who began to fear as he approached death. His disciples asked, "Master, why do you tremble? You've lived a good life; surely God will grant you a great reward."

Zusya said: "If God says to me, 'Zusya, why were you not another Moses?' I will say, 'Because you didn't give me the greatness of soul that you gave Moses.' And if I stand before God and He says, 'Zusya, why were you not another Solomon?' I will say, 'Because you didn't give me the wisdom of Solomon.' But, alas, what will I say if I stand before my Maker and He says, 'Zusya, why were you not Zusya? Why were you not the man I gave you the capacity to be?' Ah, that is why I tremble."

Indeed, God will be disappointed if we do not rely upon the merits, mercy, and grace of the Savior to magnify the God-given abilities we have received. With His loving assistance, He

gelie accepteren, ernaar streven de Heilige Geest bij ons te hebben, en misleiding uit de weg gaan. De vijf wijze meisjes konden degenen zonder olie niet helpen. Niemand kan voor ons het evangelie accepteren, de Heilige Geest tot gids nemen, of misleiding uit de weg gaan. We moeten dit voor onszelf doen.

De Heiland vertelde daarna de gelijkenis van de talenten. In deze gelijkenis gaf een man verschillende bedragen geld, talenten genoemd, aan drie dienaren. Aan één dienaar gaf hij vijf talenten, aan een andere twee en aan de derde één talent. Na een tijd hadden de eerste twee dienaren hun deel verdubbeld. Maar de derde dienaar verborg zijn ene talent gewoon. De man zei tegen de dienaren die hun talenten hadden verdubbeld: 'Goed gedaan, goede en trouwe dienaar, over weinig bent u trouw geweest, over veel zal ik u aanstellen; ga in, in de vreugde van uw heer.'

De man berispte de dienaar die zijn talent had begraven, omdat hij 'slecht en lui' was geweest. Het talent werd van hem weggenomen en hij werd uitgeworpen. Als de dienaar zijn talent zou hebben verdubbeld, zou hij dezelfde eer en beloning hebben gekregen als de andere dienaren.

Eén van de lessen uit deze gelijkenis is dat God verwacht dat we de vermogens die ons worden gegeven grootmaken, maar Hij wil niet dat we ons met anderen vergelijken. De 18e-eeuwse chassidische rabbi Zusya van Anipol gaf het volgende inzicht. Zusya was een beroemde leraar die bang begon te worden toen zijn dood naderde. Zijn discipelen vroegen hem: 'Meester, waarom beeft u? U hebt een goed leven geleid; God zal u zeker groots belonen.'

Zusya zei: 'Als God tegen me zegt: "Zusya, waarom was je geen Mozes?", dan zeg ik: "Omdat U mijn ziel niet de grootsheid van Mozes hebt gegeven." En als ik voor God sta en Hij zegt: "Zusya, waarom was je niet zoals Salomo?", dan zeg ik, "Omdat U mij niet de wijsheid van Salomo hebt gegeven." Maar o, wat zeg ik als ik voor mijn Schepper sta en Hij zegt: "Zusya, waarom was je geen Zusya? Waarom was je niet de man die je door mijn gaven kon zijn?" Daarom beeft ik.'

God zal zeker teleurgesteld zijn als we niet vertrouwen op de verdiensten, barmhartigheid en genade van de Heiland om de vermogens die we van God hebben gekregen, groot te maken.

expects us to become the best version of ourselves. That we may start with differing abilities is irrelevant to Him. And it should be to us.

Finally, the Savior told the parable of the sheep and goats. When He returns in His glory, “before him shall be gathered all nations: and he shall separate them one from another, as a shepherd divideth his sheep from the goats: and he shall set the sheep on his right hand, but the goats on the left.”

Those on His right became heirs in His kingdom, and those on His left received no inheritance. The distinguishing characteristic was whether they fed Him when He was hungry, gave Him drink when He was thirsty, housed Him when He was a stranger, clothed Him when He was naked, and visited Him when He was sick or imprisoned.

Everyone was perplexed, both those on the right hand and those on the left hand. They asked when they had, or when they had not, given Him food, drink, and clothing or helped Him when He was vulnerable. In response, the Savior said, “Verily I say unto you, Inasmuch as ye have done it unto one of the least of these my brethren, ye have done it unto me.”

The message of the parable is clear: when we serve others, we serve God; when we don't, we disappoint. He expects us to use our gifts, talents, and abilities to bless the lives of Heavenly Father's children. The divine impulse to serve others is illustrated in a poem written in the 19th century by the Finnish poet Johan Ludvig Runeberg. My siblings and I repeatedly heard the poem “Farmer Paavo” throughout our childhoods. In the poem, Paavo was a poor farmer who lived with his wife and children in the lake region of central Finland. Several years in a row, most of his crops were destroyed, whether through the runoff from the spring snowmelt, summer hailstorms, or an early autumn frost. Each time the meager harvest came in, the farmer's wife lamented, “Paavo, Paavo, you unfortunate old man, God has forsaken us.” Paavo, in turn, stoically said, “Mix bark with the rye flour to make bread so the children won't go hungry. I'll work harder to drain the marshy fields. God is testing us, but He will provide.”

Met zijn liefdevolle hulp verwacht Hij dat wij de beste versie van onszelf worden. Dat we verschillende vermogens hebben, is voor Hem niet belangrijk. En dat zou voor ons ook zo moeten zijn.

Ten slotte vertelde de Heiland de gelijkenis van de schapen en de bokken. Wanneer Hij in al zijn glorie wederkeert, zullen ‘al de volken bijeengebracht worden, en Hij zal ze van elkaar scheiden, zoals de herder de schapen van de bokken scheidt. En Hij zal de schapen aan zijn rechterhand zetten, maar de bokken aan zijn linkerhand.’

Degenen aan zijn rechterhand werden erfgenamen van zijn koninkrijk en degenen aan zijn linkerhand kregen geen erfdeel. Het onderscheidende kenmerk was of ze Hem eten gaven toen Hij honger had, Hem drinken gaven toen Hij dorst had, Hem onderdak gaven toen Hij een vreemdeling was, Hem kleeadden toen Hij naakt was en Hem bezochten toen Hij ziek of gevangen was.

Iedereen stond versteld, zowel aan de rechter- als aan de linkerkant. Zij vroegen wanneer zij Hem wel of geen eten, drinken of kleding hadden gegeven of Hem hadden geholpen toen Hij kwetsbaar was. De Heiland antwoordde: ‘Voorwaar, Ik zeg u, voor zover u dit voor een van deze geringste broeders van Mij gedaan hebt, hebt u dat voor Mij gedaan.’

De boodschap van de gelijkenis is duidelijk: wanneer we anderen dienen, dienen we God; doen we dat niet, dan stellen we Hem teleur. Hij verwacht dat wij onze gaven, talenten en capaciteiten gebruiken om de kinderen van onze hemelse Vader tot zegen te zijn. De goddelijke drang om anderen te dienen is door de 19e-eeuwse Finse dichter Johan Ludvig Runeberg in een gedicht beschreven. Bij ons thuis hebben we in onze kindertijd herhaaldelijk het gedicht ‘boer Paavo’ gehoord. In het gedicht was Paavo een arme boer die met zijn vrouw en tien kinderen in het merengebied in het midden van Finland woonde. Een paar jaar achter elkaar werd het grootste deel van zijn oogst vernietigd door het stijgende water van smeltende sneeuw, zomerse hagelstormen of vroege herfstvorst. Elke keer als de magere oogst binnenkwam, klaagde de boerin: ‘Paavo, Paavo, jij oude pechvogel, God heeft ons verlaten.’ Paavo antwoordde stoïcijns: ‘Meng schors met het roggemeel om brood te maken, zodat de kinderen geen honger zullen

Each time the crops were destroyed, Paavo directed his wife to double the amount of bark that she mixed into the flour to ward off starvation. He also worked harder, digging trenches to drain the ground and decrease his fields' susceptibility to a spring runoff and an early autumn frost.

After years of hardship, Paavo finally harvested a rich crop. His wife exulted, "Paavo, Paavo, these are happy times! It is time to throw away the bark, and bake bread made only with rye." But Paavo solemnly took his wife's hand and said, "Mix half the flour with bark, for our neighbor's fields have frosted over." Paavo sacrificed his and his family's bounty to help his devastated and destitute neighbor.

The lesson of the Savior's parable of the sheep and goats is that we are to use the gifts we have been given—time, talents, and blessings—to serve Heavenly Father's children, especially the most vulnerable and needy.

My invitation to the anxious Primary child I mentioned earlier, and to each of you, is to follow Jesus Christ and to trust the Holy Ghost as you would a cherished friend. Rely on those who love you and who love the Savior. Seek God's guidance to develop your unique abilities, and help others, even when it isn't easy. You will be ready to meet the Savior, and you can join President Nelson in being joyfully optimistic. In doing so, you help the world prepare for the Second Coming of Jesus Christ, and you will be blessed with sufficient hope to enter the rest and joy of the Lord, now and in the future.

As we sing in one of our new hymns:

Rejoice! And prepare for that day! ...

No one knows the day and hour when He will come again,

But He'll return as scriptures say; it will be a joyful day

When our beloved Savior comes again.

In the name of Jesus Christ, amen.

hebben. Ik zal harder werken om de drassige velden droog te leggen. God beproeft ons, maar Hij zal voor ons zorgen.'

Elke keer dat de oogst mislukte, droeg Paavo zijn vrouw op een dubbele hoeveelheid schors met het meel te vermengen, zodat ze niet zouden verhongeren. Hij werkte ook harder, hij groef greppels om de grond droog te leggen waardoor de velden minder kwetsbaar werden voor smeltende sneeuw in de lente en vroege vorst in de herfst.

Na jaren van ontbering had Paavo eindelijk een grote oogst. Zijn vrouw jubelde: 'Paavo, Paavo, dit zijn blijde tijden! Het is tijd om de schors weg te gooien en met alleen roggemeel brood te bakken.' Maar Paavo nam zijn vrouw bij de hand en zei: 'Meng de helft van het meel met schors, want de velden van onze buurman zijn bevroren.' Paavo offerde zijn overvloed en die van zijn gezin op om zijn wanhopige, behoeftige buurman te helpen.

De les uit de gelijkenis van de Heiland over de schapen en bokken is dat we de gaven die we hebben gekregen, moeten gebruiken – tijd, talenten en zegeningen – om de kinderen van onze hemelse Vader te dienen, vooral de kwetsbaarste en behoeftigste mensen.

Mijn uitnodiging voor het eerder genoemde angstige jeugdwerkkind, en voor eenieder, is om Jezus Christus te volgen en de Heilige Geest te vertrouwen zoals je een dierbare vriend zou vertrouwen. Vertrouw op hen die van je houden en die van de Heiland houden. Zoek Gods leiding om jouw unieke talenten te ontwikkelen en anderen te helpen, zelfs als het niet makkelijk is. Je zult klaar zijn om de Heiland te ontmoeten, en dan kun je meegaan in het vrolijke optimisme van president Nelson. Zo help je mee de wereld voor te bereiden op de wederkomst van Jezus Christus, en zul je met voldoende hoop gezegend worden om de rust van de Heer in te gaan, nu en in de toekomst.

Zoals we in één van onze nieuwe lofzangen zingen:

Wees verblijd! En bereid je voor op die dag! [...]

Niemand weet de dag of het uur dat Hij zal wederkeren,

maar Hij komt zoals in de Schriften staat.

Het wordt een blijde dag

wanneer onze geliefde Heiland wederkeert.

In de naam van Jezus Christus. Amen.